

ת"פ (רחובות) 4884-07-22 - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נ' גרנים פתרונות בניה בע"מ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 4884-07-22 אגף מס הכנסה ומיסוי
מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נ'
גרנים פתרונות בניה בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת אושרית הובר היימן

בעניין: המאשימה אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות
מרכז מדור תביעות

נגד

הנאשמים 1. גרנים פתרונות בניה בע"מ
2. נידם פתרונות מתקדמים בע"מ
3. נידם אברהם

גזר דין

1. הנאשמים 1-2 הורשעו, על פי הודאתם, בביצוע 12 עבירות של אי העברת מס שנוכה לפי סעיף 219 בצירוף סעיפים 222 ו- 224(א) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן - **הפקודה**) יחד עם סעיפים 222 ו-224א' לפקודה. הנאשמים 2-3 הורשעו, על פי הודאתם, בביצוע 5 עבירות של אי העברה מס שנוכה לפי סעיף 219 לפקודה יחד עם סעיפים 222 ו-224א' לפקודה.

כתב האישום המתוקן:

2. נאשמת 1 היא חברה פרטית שהוקמה בשנת 2011 ועסקה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום בעבודות אינסטלציה. נאשמת 2 גם היא חברה פרטית.
3. הנאשם 3 היה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום מנהלן הפעיל של נאשמות 1-2.
4. בתקופה הרלוונטית היו נאשמות 1-2 "מעביד" כמשמעותו בתקנות מס הכנסה (ניכוי ממשכורת ומשכר עבודה), התשנ"ג - 1993 (להלן - **התקנות**) ו"משלם" כמשמעותו בתקנות ובצו מס הכנסה שהותקן מכוח הפקודה.

5. הנאשמים 1-3 היו חייבים בניכוי מס במקור, ממשכורות ושלא ממשכורות, לפי הוראות סעיפים 117, 164 לפקודה והתקנות שהותקנו מכוחה. כן היו חייבים להעביר לפקיד השומה כל מס
עמוד 1

שנוכה, בזאת בהתאם לסעיף 166 לפקודה ולתקנות שהותקנו מכוחה.

6. עפ"י פרט האישום הראשון, הנאשמים 1 ו- 3 ניכו מס במקור, ממשכורות ושלא ממשכורות, ששולמו ע"י הנאשמת 1, בתקופה שבין החודשים 02/21 - 12/21 וחודש 02/22 ולא העבירו במועד את המס שניכו, בסכום כולל של 331,036 ₪ (קרן) כנדרש.

7. עפ"י פרט האישום השני, הנאשמים 2-3 ניכו מס במקור, ממשכורות ושלא ממשכורות, ששולמו על ידי הנאשמת 2 בתקופה שבין החודשים 09/21 - 06/22, ולא העבירו במועד את המס שניכו, בסכום כולל של 100,980 ₪ (קרן) כנדרש.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

8. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים ומחדליהם ועל רף החומרה הגבוהה בביצוע העבירות תוך הפניה לפסיקה (ע"פ (מחוזי חיפה) 332/95 חנניה אייזנקוט נ' מדינת ישראל (נבו 7.9.1995) ו- רע"פ 26/97 חיים לקס נ' מדינת ישראל (נב(2) 673 (1998)). ב"כ המאשימה ביקש לייחס חומרה יתירה לביצוע המעשים פעם אחר פעם, בסכומים גבוהים, והדגיש כי העבירות נפרשו על פני תקופה ארוכה, במשך 15 חודשים, במהלכם כספים שגבו הנאשמים מעובדים ומספקים לא הועברו לרשויות המס על ידי שתי החברות (הנאשמות 1 ו-2). לפיכך טען ב"כ המאשימה, כי מתחם הענישה עפ"י המדיניות הנוהגת, נע בין 4 חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר, ולעניין הקנס מתחם המתחיל מ- 10% מסכום הקרן, ונע בין סך 43,000 ₪ לסך 90,000 ₪. כתימוכין לעתירתו זו, הפנה לפסק הדין שניתן ב- רע"פ 7286/22 משה שלמה בונפד נ' מדינת ישראל (נבו 23.2.2023).

9. ב"כ המאשימה הדגיש את העובדה שהמחדלים לא הוסרו ועל כן יש צורך בענישה משמעותית, לעניין זה, הפנה לפסק הדין שניתן ב- עפ"ג (מחוזי מרכז) 16811-10-16 מדינת ישראל נ' יצחק מצלאוי (נבו 19.3.2017).

10. ביחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, זקף ב"כ המאשימה לזכותו של הנאשם 2 את הודאתו. באשר למצבו הכלכלי של הנאשם 2, הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 977/13 אודיזי נ' מדינת ישראל (20.2.2013) ולאורו טען, כי בעבירות ממין זה יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות של נאשמים.

11. הואיל והמחדלים לא הוסרו עתר ב"כ המאשימה כי בית המשפט ימקם את הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה ויגזור עליו עונש משמעותי, בדמות 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, קנס בסך 90,000 ₪, מאסר על תנאי והתחייבות כספית, וכן יטיל על הנאשמות 1-2 קנס סמלי בהיותן בהליכי פרוק.

12. מנגד, טען ב"כ הנאשמים, בהפנייתו לפסיקה לה אדרש בהמשך, כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען כי יש לשקול לקולה את העובדה, שהעבירות בוצעו על רקע קריסה כלכלית של הנאשמים, בעקבות משבר הקורונה, ולא מתוך עבריינות כלכלית שיטתית. עוד טען, כי יש לשקול

במסגרת העונש שעסקין בעבירה מנהלית שבה דרך המלך בהתאם לפסק הדין ב - בג"צ 5537/91 אליהו אפרתי נ' כרמלה אוסטפלד (מו(3) 501 (1992)) היא קנס מנהלי ולא הגשת כתב אישום. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציין הסניגור את היותו של הנאשם 3 נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לחמישה ילדים, שכיום אינו עובד, רעייתו מוכרת כנפגעת פעולות איבה ולאחרונה הינו מטפל באביו, השרוי במצב נפשי, בעקבות פטירתה המצערת של אמו. בעקבות הסתבכותו הכלכלית, צבר הנאשם חובות בהיקפים גדולים ובעניינו מתנהל כיום הליך של חדלות פירעון. כן טען ב"כ הנאשמים, כי אמנם המחדלים לא הוסרו, אך בענייננו יש ליתן משקל לקיומו של סיכוי גבוה להסרתם; לעניין זה נטען, כי עפ"י דו"ח הנאמן שהוגש בהליכי חדלות הפירעון של הנאשמות 1-2, התקבלו לקופת הנשייה כספים, אשר בניכוי שכר עובדים, חוב למע"מ ושכ"ט בעלי מקצוע, עומדים על סך של כ-460,000 ₪. בהקשר זה נטען, כי המאשימה הגישה גם היא תביעת חוב, ועל כן בשים לב לדיני הקדימה הרי הסיכוי שהמחדל יוסר, כולו או למצער בחלקו, הינו גבוה. סופו של דבר, עתר ב"כ הנאשמים למקם את הנאשם 3 בחלקו התחתון של המתחם, להטיל עליו 3 חודשי עבודות שירות וקנס בהתאם ליכולתו הכלכלית בסך 5,000 ₪.

13. הנאשם בדברו האחרון מסר את הדברים הבאים: "כמו שאמר עו"ד שלי, אני לא מכיר את הדבר הזה, לא הייתי בבית משפט לעולם במיוחד לא בהליך פלילי, אני מצטער על זה מאוד, הקורונה פגעה בי ממש, ניסיתי לשלם את הכסף למס הכנסה ונתתי גם שיקים אבל ברגע שקרסו החברות השיקים חזרו. אני ממש רוצה להיות מאחורי זה, זה משהו שקשה לי איתו מאוד. אני מצטער על זה מאוד, מביע חרטה עמוקה ורוצה להיות מאחורי זה. אני רוצה לבקש את הרחמים של בית המשפט שיתחשב בי ויתן לי את המינימום. אני יודע שאני צריך לקבל עונש אבל את המינימום האפשרי. אני לא עובד כיום, הייתי סוכן מכירות אבל באוקטובר הוציאו אותנו לחל"ת ואחרי 3 חודשי חל"ת פיטרו אותי. כיום אני מקבל כסף מביטוח לאומי על אבטלה. אני עם אבא שלי, הוא במצב נפשי מאוד קשה, הוא לא מתפקד בעקבות הפטירה של האמא, אני איתו כמעט כל היום, כל הזמן הוא אצלי בבית."

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

14. ביום 08.02.24 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות שירות, לפיה, הנאשם נמצא מתאים לעבודות שירות.

דין והכרעה

15. גזירת הדין תיעשה בהתאם לעיקרון ההלימה, קרי, קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בפסיקה הנוהגת ובמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. הערכים החברתיים שנפגעו, כתוצאה ממעשי הנאשמים נפגעו ערכי השוויון בנשיאה בנטל תשלום המס והאמון של משלם המסים ברשויות החוק. עבירות מס גוזלות כספים מהקופה הציבורית ובכך פוגעות ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובכל אחד מאזרחיה.

17. אתיחס בקצרה לטענת ב"כ הנאשם, כי יש לשקול במערכת השיקולים בעת גזירת הדין, כי מדובר בעבירה מנהלית שבה דרך המלך היא קנס מנהלי ולא הגשת כתב אישום, כשיקול לקולא; אכן, ב - בג"ץ 5537/91 אליהו אפרתי נ' כרמלה אוסטפל) (3) 501 (1992)), נקבע כי: "...עבירות שנקבעו כעבירות מינהליות - בהן העבירות שבגינן הוגש כתב-אישום נגד העותר - דרך המלך היא להטיל בגינן קנס מינהלי, ובהליך מינהלי; זו דרך המלך, ואילו יוזמת הפרקליטות להגיש אישום פלילי בגין עבירה מינהלית היא החריג והיוצא לכלל". סמכותו של התובע להגיש כתב אישום בעבירות ממין זה, קבועה בסעיף 15 חוק העבירות המינהליות, תשמ"ו-1985, והיא תופעל בהתקיים נסיבות המצדיקות זאת ומטעמים מיוחדים שיירשמו. בענייננו, לא נתעוררה כל מחלוקת באשר להפעלת סמכותו של התובע כדין. מרגע שהופעלה הסמכות והוגש כתב אישום זה שלפניי, הרי יש לבחון את חומרתן של העבירות במישור הפלילי, בהתאם לפסיקה הנוהגת ולמדיניות הענישה בנסיבות ביצוע העבירה.

18. עפ"י הפסיקה, עבירות של אי העברת ניכוי מס נחשבות כמשיקות לגניבה בידי מורשה; כידוע, כספי המסים לאחר ניכויים מוחזקים בידי הנאשמים לשם העברתם לרשות המסים, ואינם שייכים להם כלל. המבצע עבירה מסוג זה מפר ברגל גסה את האמון שניתן בו, ולעניין זה ראו רע"פ 26/97 חיים לקס נ' מדינת ישראל (נב(2) 673 (1998)) שם נקבע כי **"המדובר בעבירות מס, שמשמעותן היא עיכוב שלא כדין של כספים שנגבו בעבור אוצר המדינה ובדרך זו שלילת הכספים מבעליהם. דינו של עיכוב כאמור משיק, לפחות, לעבירות של גניבה בידי מורשה..."** (ר' גם ע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל(9.12.2001) ורע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל(26.6.2014)).

19. כך, ב - ע"פ (מחוזי חיפה) 332/95 אייזנקוט נ' מדינת ישראל (נבו 7.9.1995) נקבע כי **העבירות של אי העברת הניכויים נתפסות כעבירות של גניבה לשמה מהציבור כולו ואי העברת הניכויים כמוה כשליחת ידו של אדם לכיסו של הפרט וגניבה ממנו".** וכן כי **"הטלת עונשים קלים בעבירות מס עלולה ליצור רושם בציבור, כי עבירות מס הן עבירות של מה בכך ובכך לעודד ריבוי עבירות מסוג זה, לעשותן לעניין כדאי ולחתור תחת שלטונות החוק ואכיפת החוק".**

20. בית המשפט העליון קבע, לא אחת, כי אופיין של עבירות המס מחייב נקיטת יד קשה כלפי מבצעה, ובכלל זאת הטלת עונשי מאסר בפועל לצד קנסות כבדים, כדי להרתיע מפני ביצוע עבירות אלה בעתיד ולבטא את הגמול ההולם על הנזק הרב שהן מסבות לאוצר המדינה ולמנגנון גביית המיסים. הדברים נכונים במיוחד כאשר מחדלי כתב האישום לא הוסרו, כמו בענייננו. בשיקולי הענישה יובא בחשבון סכום המס שלא הועבר לרשויות, שיטתיות בביצוע עבירות, היקף הנזק שנגרם ונסיבות נוספות (ראו לדוגמא, רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013) (להלן: עניין אודיז), שם נקבע כי יש להשית עונשי מאסר בפועל וקנסות משמעותיים בעבירות ממין זה, תוך העדפת שיקולי הרתעה וגמול על פני נסיבותיו האישיות של עבריין המס).

21. כך נפסק בהקשר זה גם ב - רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל פ"ד נח(4) 381 (2004):

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילות התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מרמה מתוחכמים, קשים לאיתור".

22. בעניינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני; כאמור עסקין ב - 17 עבירות של אי העברת מס שנוכה במקור, אשר בוצעו על פני פרק זמן של כשנה וארבעה חודשים, כאשר סכום המחדל עומד, במצטבר, על כ - 430,000 ש"ח. העבירות בוצעו על רקע היקלעות עסקיו של הנאשם למצוקה בנסיבות משבר הקורונה, שהוביל לירידה דרסטית בהיקף העבודה ולבסוף לקריסת החברות. על אף שאין לפרט זכות לבסס את פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו, אף בנסיבות של קושי כלכלי (ראו רע"פ 1688/14 כ"ץ **נגד מדינת ישראל** (09.03.14)), יש בכך כדי למתן את חומרת המעשים במידה מה. לא קדם לביצוע העבירות תכנון מוקדם וביצוען אינו מאופיין בתחכום רב.

23. אשר למתחם הענישה, תינתן להלן סקירה לא ממצה של פסקי דין, חלקם דנים במקרים העולים בחומרתם על המקרה שלפניי וחלקם נופלים ממנה, אך יש בהם בכדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת;

א. **עפ"ג (מרכז) 45003-08-23 נמרוד סופרי נ' מדינת ישראל** (23.06.24) - בפסק דין שניתן, זה לא מכבר, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע עפ"י הודאתו, בביצוע עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 216(4) לפקודה; אחריות מנהלים לפי סעיף 224א לפקודה; אי העברת מס שנוכה לפי סעיף 219 לפקודה בקשר עם סעיפים 117,116-ו-166 לפקודה והתקנות שהותקנו מכוחם, ובקשר עם סעיף 222(ג) לפקודה וסעיף 224(א) לפקודה; אי הגשת דו"ח הכנסות אישיות שנתי במועד לפי סעיף (4) 216 ובקשר עם סעיף (222א) לפקודה. בית משפט השלום ברמלה, קבע מתחם ענישה הנע בין 3 - 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה למשך 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 20,000 ₪, זאת בשים לב לכך שהמחדל הוסר במלואו ובהתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם. כאמור, ערעורו של הנאשם נדחה, תוך שביהמ"ש המחוזי אימץ את מתחם הענישה אשר נקבע ע"י בית המשפט קמא.

ב. **עפ"ג (מרכז) 38717-12-20 תמיר קפלינסקי נגד מדינת ישראל** (21.2.2021) - הנאשם הורשע בביצוע 3 עבירות אי-הגשת דוחות מע"מ במועד, 3 עבירות אי-הגשת דוחות למס הכנסה ו-10 עבירות ניכויים בסך 1,086,656 ₪ ונידון לעונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס ע"ס 50,000 ₪ (בעבירות המע"מ), קנס ע"ס 150,000 ₪ (בעבירות מס הכנסה) לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי מצא להקל בגובה

הקנס שנקבע, כך שהקנס בעבירות המע"מ הועמד על 20,000 ₪ ובעבירות מס הכנסה הועמד על סך 40,000 ₪, אך לא התערב בעונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על הנאשם.

ג. עפ"ג (ת"א) 56406-05-17 **כובאני נ' מיסוי וכלכלה** (3.10.2018) - נדחה ערעור הנאשם כנגד עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות וקנס בסך 5,000 ₪. הנאשם לא הגיש דוחות על הכנסות החברה שבבעלותו במשך שנתיים רצופות, וכן לא הגיש דו"ח על התחייבויותיו ודו"ח נוסף על הכנסותיו האישיות. כן הורשע באי העברת מס שנוכה, לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה, בסך 89,169 ₪. הנאשם הסיר חלק מהמחדלים אך לא את כולם.

ד. עפ"ג (מרכז) **16811-10-16 מדינת ישראל נ' מצלאוי** (19.03.2017) - הנאשם הורשע בביצוע 30 עבירות של אי הגשת דוחות למע"מ בסכום מס בסך 1,366,671 ₪ ובעבירות ניכויים בסך 166,242 ₪, רק חלק מהמחדלים הוסרו. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים, והנאשם נידון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך של 75,000 ₪ ורכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי לא התערב בעונש המאסר בעבודות השירות, אך החמיר בשיעור הקנס והעמידו ע"ס 120,000 ₪ בקובעו, כי: **"בהטלת הקנס אמנם יש להביא בחשבון אף את שאלת יכולתו של הנאשם לעמוד בתשלום הקנס לאור מצבו הכלכלי (ראו עפ"ג (מחוזי מרכז) 35181-08-10 מ"י נ' ברגר [פורסם בנבו] (17.1.2011); ע"פ (מחוזי ת"א) 70036/02 גל משה ואח' נ' פרקליטות מחוז ת"א כלכלה ומיסוי [פורסם בנבו] (27.5.2002)). איננו מתעלמים ממצבו הכלכלי הקשה של המשיב, אך לא ניתן להתעלם מהיקף סכומי המס בהם מדובר, כמו גם מהעובדה כי חרף מאמציו של המשיב להסיר את המחדלים ולשלם את חובו, בסופו של יום מרבית המחדלים לא הוסרו".** כן, עמד על חשיבות הסרת המחדלים והמאמצים להסרתם, וכך פסק: **"כבר הבענו לא אחת את דעתנו כי אכן ראוי בעבירות מס לייחס משקל משמעותי להסרת המחדל, המלמדת על נטילת אחריות והבעת חרטה, וכי אין דינו של מי שלא הסיר את מחדליו כדין מי שהסירם, אשר זכאי להקלה בעונשו, כפי שנקבע לא אחת בפסקי דין שונים".**

ה. רע"פ 977/13 **אודיזי נ' מדינת ישראל** - (20.2.2013) הנאשם הורשע בביצוע 15 עבירות של אי העברת מס אשר נוכה, לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה, ו5 עבירות של אי הגשת דוחות במועד. בית משפט השית על הנאשם, אשר הסיר רק את מחדלי העדר הדיווח, 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו דרך עבודות שירות וקנס בסך 25,000 ₪.

ו. רע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.6.2014) - המערער הורשע, עפ"י הודאתו, בביצוע שורה של עבירות מס: שלוש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, לפי סעיף 216 (4) בצירוף סעיף 224 לפקודת מס הכנסה, עבירה של אי הגשת דו"ח במועד, לפי סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה; אי קיום דרישה הכלולה בהודעה שניתנה בהתאם לפקודת מס הכנסה, לפי סעיף 216 (1) לפקודת מס הכנסה; ושש עבירות של אי העברה במועד של מס שנוכה, לפי סעיף 219 וסעיף 224 לפקודת מס הכנסה.

העבירות בוצעו על רקע הסתבכות כלכלית והמחדלים לא הוסרו. בימ"ש השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 14 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים; וקנס בסך 20,000 ש"ח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם רשות הערעור הפלילי, וזאת למרות שעד להגשתה עלה בידי המערער להסיר את המחדלים.

24. להשלמת התמונה, אדרש לפסקי הדין להם הפנו הצדדים;

פסיקה שהוגשה ע"י ב"כ המאשימה:

א. רע"פ 1552/11 לוי נ' מדינת ישראל (9.2.2011) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש כנגד עונש מאסר בן 8 חודשים וקנס בסך 80,000 ₪ שהושתו עליו בעקבות הרשעתו בשש עבירותאיתשלוםמסשנוכה, לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה, בסך 153,924 ₪ ועבירות של אי הגשת דו"ח במועד. המחדלים הוסרו עובר לדיון בערעור.

ב. ת"פ (שלום-ת"א) 39579-10-15 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' דרונט בע"מ ואח' (22.9.2019) - הנאשם הודה והורשע בביצוע 7 עבירות של אי העברת מס שנוכה, לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה, בסכום כולל של 204,513 ₪. בית המשפט גזר עליו שני חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 8,000 ₪. במקרה זה, בית המשפט לקח בחשבון נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם (מחלת ביתו, פטירת אביו, הליך גירושין והעובדה שלא היה פנוי 'לנהל' את כספי החברה) ואת הסרת המחדל, אמנם באופן חלקי, אך בסכום של 70,000 ₪ בעקבות מאמצים כבירים מטעם הנאשם.

ג. ת"פ (שלום נת'י) 9184-03-20 מדינת ישראל נ' דורון גליקמן (7.12.2022) - הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו, ב-19 עבירות, מתוכן 11 עבירות של אי העברת מס שנוכה, לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה, סך המחדל הכולל עמד על 499,708 ₪. המחדלים לא הוסרו. נקבע מתחם הנע בין עונש שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים, ומתחם קנס בטווח הנע בין 20,000 ₪ לבין 60,000 ₪. על הנאשם נגזר עונש מאסר של 9 חודשים שירוצה בעבודות שירות, קנס בסך 40,000 ₪ לצד ענישה נלווית.

ד. ת"פ (שלום ת"א) 31483-11-19 מדינת ישראל נ' מ.ר.ג. השקעות בע"מ (4.5.2023) - הנאשמים הודו והורשעו בעבירות של אי הגשת דוחות שנתיים לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה ועבירות של אי תשלום מס שנוכה לפי סעיף 219 לפקודה בסך כולל של 498,351 ₪. בית המשפט קבע מתחם ממאסר על תנאי וקנס ועד 8 חודשי מאסר. נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ וענישה נלווית, בשים

לב לנסיבות האישיות של הנאשמים, הסרת המחדלים, שיתוף הפעולה והודאת הנאשמים בעבירות.

פסיקה שהוגשה ע"י ב"כ הנאשם:

א. ת"פ (שלום ת"א) 68308-06-22 מדינת ישראל נ' "אשד עמיקם ואהוד" תכנון תאום ובינוי בע"מ (31.1.2024) - הנאשמים הורשעו בעבירות של הפרת החובה לתשלום מס לפי סעיף 118 לחוק המע"מ (בסכום גבוה של ₪ 750,000) ובעבירות לפי סעיף 219 לפקודת מס הכנסה, בסכום של ₪ 216,000. נגזרו על הנאשמים מאסרים בני 5 ו-7 חודשים שירוצו בעבודות שירות, תוך התחשבות בנסיבות אישיות.

ב. ת"פ (שלום ת"א) 773-08-19 מדינת ישראל נ' אלון ע. מהנדסים וקבלנים בע"מ (30.12.2021) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודיית הנאשם 2 בביצוע העבירות הבאות: הנאשם הורשע בביצוע עבירה על סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף, 2 עבירות על סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה - 11 עבירות ניכויים לפי סעיף 219 לפקודה, בשל אי העברת מס שנוכה בסך כולל של ₪ 256,936 למשך פרק זמן של כשנה. בית המשפט קבע מתחם של בין 2 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, ועד 9 חודשי מאסר בפועל (בשים לב לתקרת מתחם הענישה לו עתרה המאשימה), לצד ענישה נלווית בדמות קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. מתחם הקנס נקבע בין 6,000 ו- 16,000 ₪. תוך התחשבות בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם: גילו (79), היותו ניצול שואה, היותו סב ואב, מצבו הרפואי והנפשי, מצבו הכלכלי של הנאשם, בעובדה שהשקיע כספים אישיים בנאשמת, שכיום הוא ללא כל רכוש ומצוי בהליכי פשיטת רגל, חי מקצבת זקנה וקצבת נכה רדיפות הנאצים בסך 4,840 ₪, וכי הוא משלם מידי חודש 2,000 ₪ לקופת הכינוס ומתגורר בשכירות. לבסוף נגזרו עליו מאסר של 3 חודשים שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס על סך 8,000 ₪ והתחייבות.

ג. ת"פ (שלום חי') 43482-05-21 מדינת ישראל מס הכנסה נ' א. גולץ יעד פרסום שיווק ויחסי ציבור בע"מ (נבו 1.3.2023) - הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירות אי העברת מס שנוכה, בסך 487,297 ₪, ואי הגשת דוחות שנתיים של החברות וגם דוחות אישיים של הנאשמת. נקבע מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר בעבודות שירות, ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים וקנס הולם. בית המשפט גזר עליה 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. בית המשפט נתן משקל משמעותי בגזר הדין לשיהוי בהגשת כתב האישום, גם שעה שהתביעה הייתה ערה לכך עובר להכרעת הדין, ועל עמדת התביעה על אף זאת להטלת מאסר בכליאה ממשית.

ד. ת"פ 34639-05-20 מ"י נ' בשרלה חיפה בע"מ (מיום 12.07.21) - הנאשם הורשע בביצוע 23 עבירות של אי העברת מס שנוכה בסכום של כ-242,000 ₪. המחדלים לא

הוסרו, הצדדים טענו בהסכמה למתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, ובית המשפט אימץ את המתחם שהוסכם. נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד עונשים נוספים.

25. אבהיר, כי לאור 'מבחן הקשר ההדוק' שגובש ב - ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14), ניתן לראות באישומים שלפני, אירוע אחד, שכן האישומים מגבשים מסכת עובדתית אחת הכוללת מספר אירועים ביניהם קשר הדוק, שנעשו בסמיכות זמנים וכחלק מ'תוכנית עבריינית' אחת. כך, עתרה גם המאשימה, ולטעמי כאמור, בצדק.

26. מכל המפורט, לאחר שסקרתי את הפסיקה הנוהגת ובחנתי את הערכים החברתיים שנפגו ממעשיהם של הנאשמים, את מידת הפגיעה בהם ואת נסיבות העבירה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל, ומתחם הקנס נע בין 8,000 ₪ ל - 45,000 ₪.

קביעת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

27. במקרה שלפניי אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, לקולא או לחומרה.

28. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו ומחדליו והביע חרטה עליהם, ובכך גם חסך בזמן שיפוטי ובזמנם של העדים. עובדה זו מהווה נסיבה לקולא ונזקפת לו לכף זכות.

29. הנאשם, בן 45, נשוי, אב לחמישה בגילאי 8-18, רעייתו מוכרת כנפגעת פעולות איבה ואינה עובדת. הנאשם הוא המפרנס העיקרי בבית, פוטר לאחרונה מעבודתו בעקבות מלחמת חרבות ברזל. מאז פטירתה המצערת של אמו, לפני כארבעה חודשים, מטפל הנאשם באביו במסירות. בעת גזירת הדין יש ליתן את הדעת לקושי האישי, הכלכלי והרגשי למשפחתו של הנאשם, שעשוי להיגרם כתוצאה מנשיאת הנאשם את עונשו.

30. הנאשם נעדר עבר פלילי ומאז ביצוען של העבירות נשוא כתב האישום, לא הייתה לנאשם הסתבכות פלילית-כלכלית נוספת. פרט לכך, סגר הנאשם את עסקיו, על רקע קריסה הכלכלית ומכאן שהחשש להישנות ביצוע העבירות פחת. עוד התחשבתי בנסיבות התדרדרות העסק והירידה הדרמטית בהכנסות שנבעה ממשבר הקורונה וכן בעובדה כי הנאשם לא התכחש לחובו, ואף חתם על הסדר תשלומים לתשלום חוב הניכויים, העביר שיקים, שחלקם אף נפרעו אך עם קריסה מוחלטת של עסקיו, לא הצליח לעמוד בזה.

31. עם זאת, הואיל ולא הוסרו המחדלים, כאמור, הרי לא ניתן לקבל את עתירת ההגנה ולמקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה; המס שלא שולם נגזל על-ידי הנאשם מקופת המדינה ומהציבור בכללותו, הסרת המחדל מהווה את תיקון תוצאות העבירה. כאמור לעיל, נקבע לא אחת כי הסרת מחדלים מעידה על חרטה כנה, לא רק במילים אלא גם במעשה, ומהווה שיקול משמעותי לקולא. ב"כ הנאשם, טען כי המחדלים אמנם לא הוסרו, אך הם צפויים להיות מוסרים באמצעות כספים המופקדים בקופת הפירוק. לעניין זה הפנה לדו"ח נאמן החברות שהוגש בתיק חדל"ת 42752-05-22 המתנהל בעניין של הנאשמות 1-2, אולם יש קושי לקבל טענה זו; ראשית, עסקינן בדו"ח שהוגש לבית המשפט בחודש יוני

2023, ואין מדובר בדו"ח עדכני; שנית, אין מדובר בהתייחסות ספציפית של הנאמן לחוב בדין קדימה בתיק זה שבכותרת, כפי שראוי היה להביא לפניי, אלא בדו"ח כללי שהוגש במסגרת תיק הפירוק; שלישית, עפ"י הדו"ח, לנאשמות 1-2 חובות בדין קדימה בסך מצטבר של כ - 3.5 מיליון ₪ (ר' סעיפים 13 - 14 לדו"ח) ולכן כלל לא ברור איזה שיעור מהחוב נשוא תיק זה, אם בכלל, ישולם בסופו של דבר.

32. על אף שקשיים כלכליים אינם מהווים הצדקה לאי תשלום מס, לא התעלמתי מהשלכות הטלת סנקציה כלכלית נוספת על הנאשם.

33. לנוכח האמור, באיזון המתבקש, מצאתי למקם את הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם.

סוף דבר:

34. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 08.02.24.

מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת יתרת תקופת המאסר בכליאה ממשית;

ב. 7 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה על פי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961;

ג. קנס בסך 22,000 ש"ח ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-16 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 15.08.24 ובכל 15 לחודש שלאחריו. ככל שלא יפרע תשלום מן התשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי;

ד. הנאשם ייתן התחייבות בסך 25,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מהיום מביצוע עבירה על פי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפניי עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

עותק גזר הדין יומצא לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

ניתן היום, ח' תמוז תשפ"ד, 14 יולי 2024, בהעדר הצדדים.